

Békehírnök

2000. FEBRUÁR 20.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIV. ÉVF. 8. SZÁM

Homo homines lupus est. Már a rómaiak is tudták, hogy így működik a világ. Ember embernek farkasa. Ez a helyzet azóta sem javult, inkább fokozódott. Keresztülgázolnak rajtad, nem becsülnék meg úgy, ahogy azt megérdemelnéd. Olyan világban élsz, ahol meg kell küzdened a munkanélküliséggel, a pénztelenséggel, hová végén nem mindig tudod kifizetni a számláidat, gyermekeidnek nem mindig tudod megvenni, amit szeretnének, de sokszor azt sem, amire szükségük van. Olyan világ ez, ahol gyakran kerülhetsz kiszolgáltatott és megalázó helyzetbe, mert keresztülnéznek rajtad, nem hallgatnak meg, nem értenek meg és nem az igazi értékeid szerint becsülnék. Újból és újból tapasztalnod kell, hogy abban a világban élsz, ahol olcsó az emberi élet, és az önérdék mozgat minden emberi kapcsolatot.

Legszívesebben elköltöznél egy lakatlan szigetre, hogy ott álmaid világát megvalósítsd. De persze, ez nem lehetséges. Beletörődve a világnak ebbe a furcsa rendjébe, éled tovább küzdelmes napjaidat, miközben fenntartod magadnak azt a jogot, rejtve, lelked kerítésein belül, hogy tovább foglalkozz a bizonyos lázító kérdéssel: Miért kell ennek így lennie?

Ha most a Bibliához fordulnál, megtudhatnád, hogy nem a rómaiaknál kezdődött el a romlás, hanem sokkal korábban, az emberiség hajnalán. Az ember teremtett lény, és úgy lett teremtvé, hogy állandó kapcsolatban legyen Teremtőjével. Amíg a teremő Istennel a kapcsolata megvolt, addig a társával is harmóniában és boldogságban élt. Amikor viszont úgy döntött, hogy Istennel megszakítja a kapcsolatot, azt kellett megtapasztalnia, hogy a társával is megromlott a kapcsolata. Ez tehát a kapcsolatok törvénye. Ha a függőleges kapcsolatod megszakad, a vízszintes kapcsolataid szükségszerűen megromlanak. Az első emberpár Istentől való elszakadása következtében, már a második generációban, testvérgyilkosságra került sor. Nemzedékről nemzedékre a kapcsolatok elhidegülése hatványozódik. Kétezer

évvel ezelőtt Istennek egy áldott szolgálója tökéletes jellemképet adott a mai társadalomról. A következőket írta: „...az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárok, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek,

Nos, ez a válasz a szíved mélyén lappangó miért-re. Azért nem kapsz elfogadást, megbecsülést, megértést, szeretetet ebben a világban, mert ezek az értékek Istentől erednek és nem önmagunkból. Amikor úgy döntöttünk, hogy Isten nélkül akarunk élni, nem is gondoltuk, hogy ezzel a döntéssel mindazon értékeknek is nemet mondtunk, amelyek széppé és boldoggá teszik az emberi létet.

Ezek után már csak egyetlen kérdés marad: Van-e kiút? Van-e megoldás?

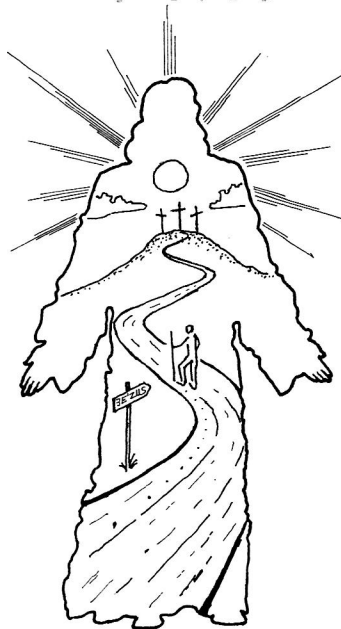
Ha nem lenne, nem is írtam volna e sorokat. Igen, van megoldás!

Az Isten, aki megalkotott téged, és csodálatosan megkülönböztetett minden más élőlénytől, megbecsül, és nagyon szeret téged. És ha ebben a farkasvilágban, mindennapi küzdelmeid közepette elvesztetted a tisztességedet és a tisztaságodat, Ő előre tudta, hogy ez így fog történni, és ezért előre elkészítette a kiutat is. Isten elküldte az Úr Jézus Krisztust, az Ő Egyszülött Fiát erre a világra, aki a golgotai kereszten elszenvedte a mi istennélküliségünk büntetését, a halált, hogy nekünk ne kelljen elkárhozni. A halála utáni harmadik napon feltámadt, és most teljhatalommal rendelkező, menny és föld uraként közeledik hozzád, és kínálja a bocsánatot bűneidre, és az örök élet ajándékát. Ha elfogadod, meg fogod tapasztalni, hogy életed megváltozott. A világ ugyanolyan kemény marad, mint eddig volt. De te már nem leszel az, aki eddig voltál. A nyugtalanító miért helyett mély békesség költözik az életedbe. Nem fogsz gyűlölni, ha megbántanak, nem fogsz panaszkodni, ha szükséglet látsz. Istent fogod imádni mindig, mindeért, szeretni fogod az igazságot, szeretni fogod az embereket, lelkeket fogsz menteni a kárhozattól... és még sorolhatnám. Egyszóval, minden megváltozik benned, pozitív ellenpéldája leszel mindannak, ami ebben a világban rosszul működik.

Kérlek, higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözlés!

Lukács János

Van

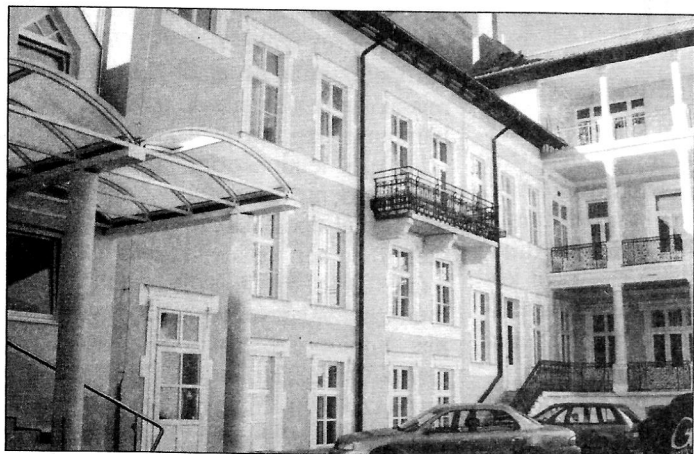

megoldás

rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Kiknél megvan a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét.” (2Tim 3:1-5)

Egy ma élő társadalomkutató sem írhatta volna le precízebben. Pál apostol előre és világosan látta, hogy hová vezet az istennélküliség, és milyen hatása lesz az emberi kapcsolatokra. Mert Isten nélkül csak erre vagyunk képesek. A már említett kapcsolatok törvénye érvényesül, miként a gravitáció a fizikai életben.

Képes híradás az új Missziói Központról

A teljesen átépített teológiai akadémia épülete (udvari homlokzat)

Ünnepi előzetes Millennium 2000

Egyházunk számos ünnepi rendezvénnyel járul hozzá nemzetünk egyedülálló évfordulóján – amely egybeesik Megváltó Urunk 2000. születésnapjával – az országban és határainkon túl zajló megemlékezések, konferenciák sorában népünk hitének, identitástudatának ébresztgetéséhez. Ez egyfelől az evangélizációt jelenti, a megtérésre hívást. Azért nyilvánítottuk a 2000. esztendő az evangélizáció évévé, mert ezt a feladatot látjuk a legfontosabbnak és legsürgetőbbnek. Ezért hirdetjük meg ebben az évben is az országos evangélizációkat március idusára. Kérjük a lelkipásztorokat és a gyülekezeteket, hogy március 15-én és az azt követő hétvégén szervezzenek evangélizációs összejöveteleket! Hangozzék erőteljesen a Krisztushoz hívó szó a Szentlélek által!

Egyházunk vezetői a karácsonyi ünnepen, amelyet már az új tanácsteremben tartottunk

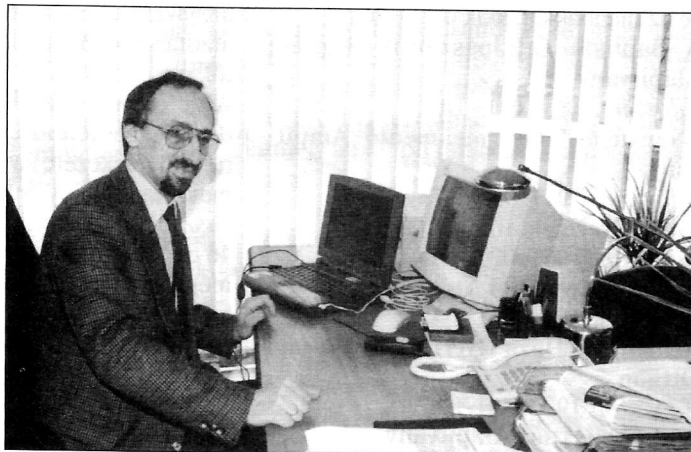

Közvetlenül e napokhoz csatlakozik március 19-e, vasárnap, amely bizonyára sok helyen az evangélizáció záró alkalmá lesz. Ezért nem hívunk minden

A Missziói Központ udvari homlokzata (a Történelmi Emlékpark felől nézve)

Mészáros Kornél főtitkár testvér dolgozószobájában

Kissné Pető Anna testvér a pénztárban

Képes híradás az új Missziói Központról

lelkipásztort a Benczúr utcai Missziói Központ és Történelmi Emlékpark, valamint a több mint 100 millió forint költséggel teljesen átépített teológiai akadémia befejezett épületének megnyitó ünnepére. Szeretnénk azonban, ha március 19-én délelőtt 10 órakor minden gyülekezet delegálna egy hivatalos küldöttet, hogy részt vegyen e jeles ünnepen. Ezek az épületek minden gyülekezet érdekeit, növekedését hivatottak szolgálni. Hamarosan eljuttatunk egy-egy belépőt minden körzethez. Szeretettel várjuk a Testvéreket. Azért nem mindenkit, mert akkora helyünk azért nincs, mint pl. Tahiban.

Néhány szót a Benczúr utcai épület-együttessel:

Az új MISSZIÓI KÖZPONT és TÖRTÉNELMI EMLÉKPARK építése 1999 áprilisában kezdődött. Nem egészen egy év alatt befejeződött. Az épület helyet biztosít egyházunk legfontosabb testületeinek, a szerkesztőségnek, könyvesboltnak, különféle irodáknak, bizottságoknak. A tanácsterem egyben a magyar baptizmus történetét bemutató múzeum és képtár is. A TÖRTÉNELMI EMLÉKPARKBAN 12 bronz dombormű örökíti meg a nemzetközi baptista misszió nagyjait a reformációtól a XX. századig.

A TEOLÓGIAI AKADÉMIA ÉPÜLETÉT egyházunk 1948-ban vásárolta. 1950-ben államosították és az Észak-Koreai Nagykövetséget rendezték be itt. 50 évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy ma – több mint 100 millió forint ráfordítás után – teljes díszben várja a misszióra készülő diákokat... Az épületben az oktatást szolgáló helyiségek, előadóterem, tanszéki és adminisztrációs irodák, emlékszobák, nyelvi lektorátus, kutatóintézet, könyvtár, levéltár, imaterem, konyha és ebédlő mellett elhelyezést nyert az International Teaching Ministry európai központja és vendégháza.

Egyedül Istené legyen a dicsőség!

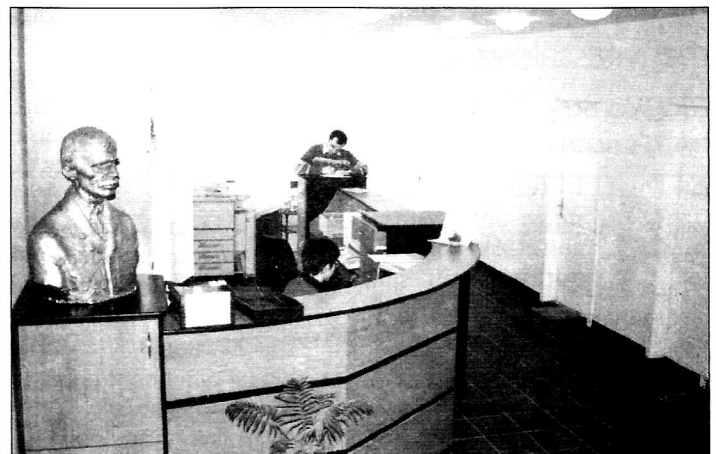
Dr. Almási Mihály
egyházelnök

*Az új Missziói
Központ a teológiai
akadémia
felől nézve*

*A bérszámfejtést
Szaniszló Eszter
testvér végzi*

*Az első emeleten
Kornya Mihály
testvér szobra
„vigyázza” az ott
dolgozókat*

*A Békehírnök
szerkesztőségében
Szommer
Hajnalka a lap
korrekcióján
dolgozik*

Ökumenikus konferencia ♦ Esztergom, 2000. január 27–28.

„Hit és nemzeti elkötelezettség”

Az elnöki asztalnál (balról jobbra):

*Németh Zsolt
külsügyi
államtitkár,
Dr. Tőkés
László, Dr.
Paskai László,
Szabó Tibor
HTMH elnök
és Várhegyi
Attila
államtitkár*

ra is, hogy megbeszélést folytassunk a Magyar Baptista Világtalálkozóról (Nagyvárad, 2000. augusztus 11–13.), valamint egyéb – mindannyiunkat érintő – fontos kérdésekről.

Napsütéses reggelen Herjeczki testvérrel ketten autóval utaztunk Pestről Esztergomba. Mindketten jól ismerjük ezt a vidéket, mégis meghatottan néztük a visegrádi fellegrárat, amelyet az 1200-as években kezdtek építeni, Mátyás király csodálatos palotáját, az őrtornyot és a varázslatos téli tájat.

A konferencia résztvevőit az Esztergom–Párkány között több mint 50 éve mementóként álló felrobbantott Mária-Valéria híd hídfőjénél, a Hotel Esztergomban helyezték el a rendezők. A királyváros gyönyörű.

Esztergom magyar vonatkozású történelme azzal kezdődik, hogy Géza nagyfejedelem a Várhegyen építtette ki állandó székhelyét. Itt született Vajk, akit felnőtt korában Adalbert püspök keresztelt meg, mégpedig beemérettel, és nem úgy, ahogy pl. Benczúr Gyula csodálatos olajfestményén látható (Vajk megkeresztelése, 1875). A korabeli krónika szövege a következő: „Istvánt, Istennek kedves püspöke, Adalbert, az ő igaz hite szerint a kenetes keresztvízbe merítette és onnan kiemelte”.

Esztergomban koronázták királlyá Istvánt 1000 karácsonyán, vagy egy héttel később, 1001. január 1-jén. Esztergom tehát az első magyar királyi város. A XIII. századig itt működött.

Esztergomban január 27–28-án a „Magyarország 2000” konferenciasorozat keretében gyűltek össze a Kárpát-medence történelmi magyar egyházai és a zsidó hitfelekezet vezetői, hogy megvitassák az egyház és magyarság problémakörét.

A történelmi egyházak a legmagasabb szinten képviseltették magukat mind határon túli, mind magyarországi viszonylatban.

Magyarországról a római katolikus egyházat Dr. Paskai László bíboros, Esztergom–Budapest érseke, a református egyházat Dr. Bölcskei Gusztáv elnök-püspök, az evangélikus egyházat Dr. Harmati Béla elnök-püspök, a görög katolikus egyházat Dr. Keresztes Szilárd püspök, a baptista egyházat és a Magyar Baptisták Világszövetségét Dr. Almási Mihály elnök, az unitárius egyházat Mikó István főgondnok-helyettes, az izraelita felekezetet Dr. Schweitzer József főrabbi képviselte. A Miniszterelnöki Hivatal Balog Zoltán főtanácsos, a Határon Túli Magyarok Hivatalát Szabó Tibor elnök, a Külügyminisztériumot Németh Zsolt politikai államtitkár, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát Várhegyi Attila politi-

kai államtitkár képviselte. Nincs módunk itt arra, hogy mind a 112 résztvevőt név szerint felsoroljuk, csak jelezzük, hogy számos püspök és állami tisztviselő volt jelen, számos rádió és tévétársaság, és beszámolt az eseményről az írott sajtó is.

Külföldről 79 regisztrált küldött érkezett, a nevezett egyházak püspökei, elnökei, professzorok és rabbik, köztük Dr. Tőkés László püspök, a Magyar Református Világszövetség elnöke, és Dr. Karl-Josef Rauber érsek, vatikáni nuncius. A Romániai Magyar Baptista Szövetséget Dr. Simon József elnök, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetséget Dr. Herjeczki Géza alelnök, az Evangéliumi Hírnök szerkesztője képviselte. Mint a három magyar baptista szövetség vezetői, alkalmat találtunk ar-

*Záró imát
mondott –
többek között
– Dr. Simon
József testvér,
az erdélyi
magyar
közösség
elnöke*

Ökumenikus konferencia ♦ Esztergom, 2000. január 27–28.

dött Magyarország egyetlen pénzverdéje. Csak a tatárjárás után (amelyben a város elpusztult, de a várat Bajóti Simon megvédte), IV. Béla rendeletére helyezték át a királyi székhelyet Budára.

A konferencia a Vitéz János Római Katolikus Főiskola dísztermében zajlott. A 15 országból érkezett résztvevők az ünnepélyes megnyitó után két nap alatt, 5 napirendi pontban, több mint 20 előadást, több mint 50 hozzászólást tartottak (ill. hallgattak).

Természetesen lehetetlen itt a két kötetnyi előadói anyag ismertetése, csupán megemlítem, hogy a hit és nemzeti elkötelezettség boncolgatója közben főtémaként szerepelt a „Magyarságot őrző egyházak” – a „Diaszpóra és ökumené”, valamint „A diaszpóra jövője, az anyaország és a diaszpóra”.

Magyar baptista részről a konferenciái anyag első kötetébe az „Előre küldött gondolatok” cím alatt jelent meg Dr. Almási Mihály: 1528-tól már mártírjaink vannak e hazában c. előadása.

Rajta kívül fölszólalt még Dr. Herjeczki Géza alelnök testvér, aki az amerikai magyar baptistákról, a diaszpóra gondjairól beszélt. Az egyik záró imádságot pedig Dr. Simon József elnök testvér mondta.

A. M.

Részletek Orbán Viktor miniszterelnök leveléből

Az „EGYHÁZ ÉS MAGYARSÁG” Esztergomi Konferenciát köszöntötte Orbán Viktor miniszterelnök. A levelet csütörtökön este a Prímási Palotában adott fogadáson olvasták föl.

Eminenciás Bíboros Úr, Excellenciás és Főtiszteltű Püspök Urak, Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Barátaim!

Tisztelettel köszöntöm az Egyház és magyarság konferencia minden résztvevőjét. Kérem, nézzék el nekem, hogy ez alkalommal nem lehetek Önök között... Éppen ma kellett Portugáliába utaznom, holnap pedig a Davos-i Világ gazdasági Fórumon leszek Svájcban...

Arra kérem Önöket, hogy tekintsék távollétemet a munkamegosztás eredményének! Mindenki a maga eszközeivel küzd, de biztos vagyok benne, hogy céljaink megegyeznek. Én Portugáliában és Davosban azért tárgyalok, hogy az Európai Unió bővítése ne jelentsen hátrányt az anyaországon kívüli magyar közösségeknek. Önök pedig azért tanácskoznak Esztergomban, hogy a hitbeli közösségben rejlő erő a magyarság megmaradása és erősödése érdekében kamatozhasson...

A millenniumi év megemlékezései újra meg újra felhívják a figyelmünket arra, hogy a nemzet és az egyházak elválaszthatatlanok egymástól. Elég, ha arra gondolunk, vajon létezne-e magyar nemzet, ha államalapító királyunk ezer esztendővel ezelőtt másképpen dönt az ország sorsáról.

Az elmúlt ezer év megmutatta, hogy a keresztény kultúra képes megőrizni a magyar nemzetet. Képes erősíteni a nemzet kultúráját. Őseinktől a megmaradás példáját és parancsát kaptuk mi, mai utódaik. Kaptunk azonban mást is: reménységet, hogy nem hiábavaló a fáradozásunk. Köszönet illeti Önöket, hiszen felelősségteljes munkára vállalkoznak, amikor az egyházak és a nemzet kapcsolatáról véleményt cserélnek. Mindkettő túlmutat az ország határain és a jelen pillanaton egyaránt.

Úgy hiszem, minden józanul gondolkodó ember a jövő szempontjából mérlegeli a ma problémáit. Minden nemzetnek, így a magyar nemzetnek is csak akkor lehet szép jövője, ha testét egészséges, a valódi értékek továbbadására képes családok alkotják. A nemzet és az egyházak ezen a ponton is szorosan összekapcsolódnak.

Kívánok Önöknek az emelkedett pillanatok mellett elég türelmet és figyelmet a különböző helyzetben élő magyarok gondolatai iránt. Érdeklődéssel várom tanácskozásuk eredményeit, abban a reményben, hogy azok segíteni fogják a kormány munkáját.

Budapest, 2000. január 27.

Üdvözléssel:

Orbán Viktor

Miniszterelnök Úr!

Köszönettel hallgattuk üdvözlő szavait, melyek messze meghaladták a szokványos protokoll kereteit, és nehéz helyzetünk kiváló ismeretéről tanúskodtak.

Meglepően szokatlanul, de ugyanakkor felelősen és fel-emelően hangzott Miniszterelnök Úr levelében a Gondviselésbe vetett bizalom, és a Vele való együttműködés fontosságának hangsúlyozása. Biztosítjuk Önt és Ön által népünket, hogy bárhol éljünk és szolgáljunk a világban, azon leszünk, hogy a saját és a reánk bízottak hitét, anyanyelvét és nemzeti hovatartozását, Isten segítségével megőrizzük és megerősítsük. Meggyőződésünk, hogy mindezzel Isten teremtetett világát gazdagítjuk, Európa és a világ kulturális önazonosságának megőrzését szolgáljuk.

Buzdító szavait is köszönjük, melyekre valóban nagy szükségünk van, különösen ha figyelembe vesszük, hogy a konferencia résztvevőinek nagy része a világban szétszórott, kisebbségben és diaszpórában élő magyarság sorai között végzi ökumenikus egyetértésben lelkipásztori és magyarságmenítő szolgálatát. A konferencia egyik felismerése volt, hogy az egyháznak és az államnak kölcsönösen felelősséget kell vállalnia a határon túl élő magyarság megmaradásáért. Ez meg-

akadályozhatja az egyre jobban terjedő asszimilációt és gyökértelenséget, és megeremtheti a nemzet szellemi reintegrálódásának előfeltételeit. Különösen jól estek szívünknek azok a mondatai, melyek a magyar kormány odafigyeléséről és segítőkészségéről szóltak. Nagyon kérjük, hogy ezen szavak nyomán továbbra se veszítsék szem elől a határon túli magyarságot, és annak lelkipásztori szolgálatát! A mindenkori magyar kormány lehetőségei szerint, a megfelelő intézményi csatornáin keresztül, nemzetközi fórumokon és az EU csatlakozás tárgyalásokon továbbra is vállalja az érdekeinkért való eddigi kiállását! A konferencia résztvevői e téren nagyobb odafigyelést várnak a hazai anyaegyházak vezetőitől is.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Fontos volt ez a tanácskozás. Tapasztalatokat és lelkiezt adott. Mielőtt megköszönjük, annak megszervezését – a HTMH koordináló és közvetítő szolgálatát –, Isten áldását kérjük az Ön és az ország felelős vezetői számára.

Esztergom, 2000. január 28.

Tisztelettel:

a konferencián résztvevő egyházak képviselői